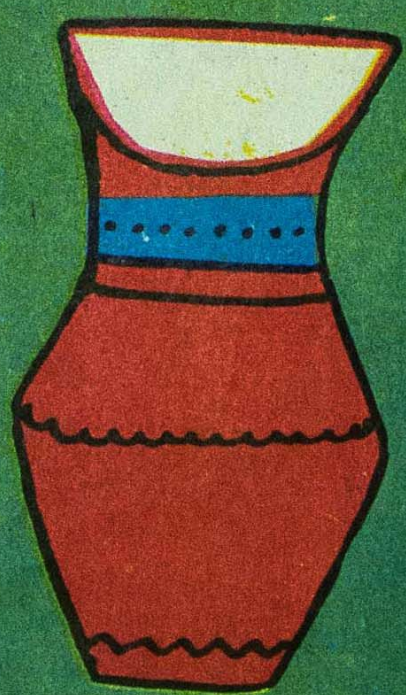
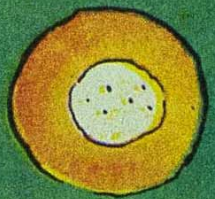
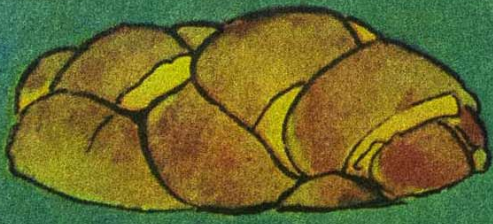
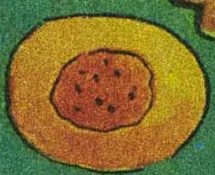

КОЛОСОК ТА КАЛАЧ

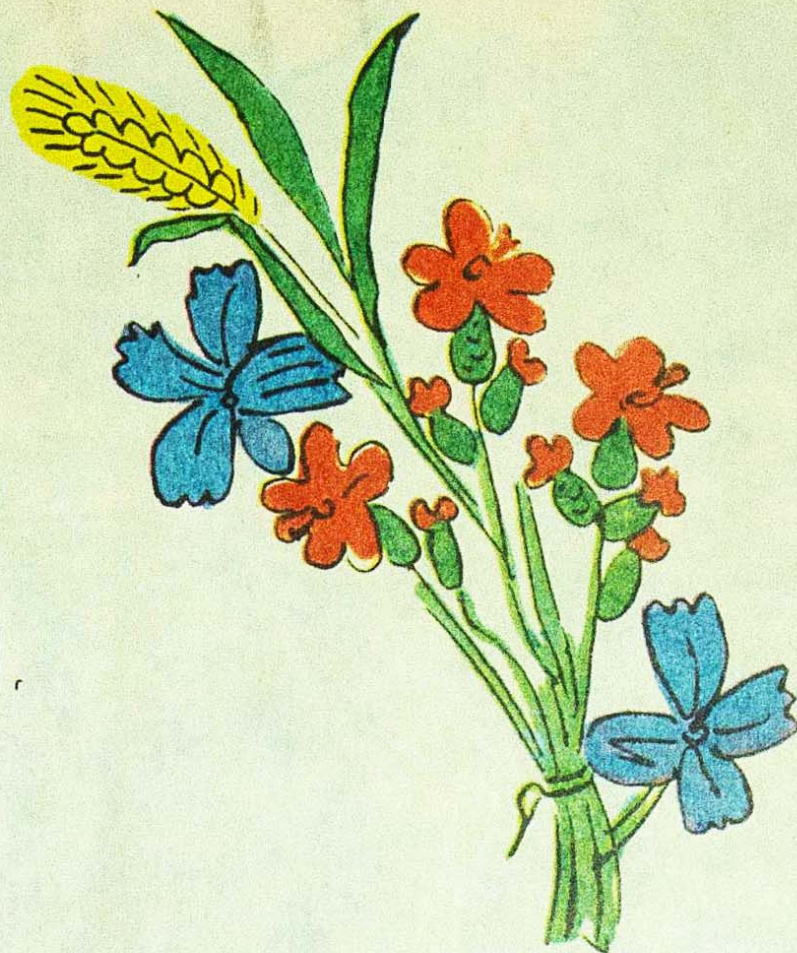
ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «БЕСЕЛКА» КИЇВ, 1975

КОЛОСОК ТА КАЛАЧ

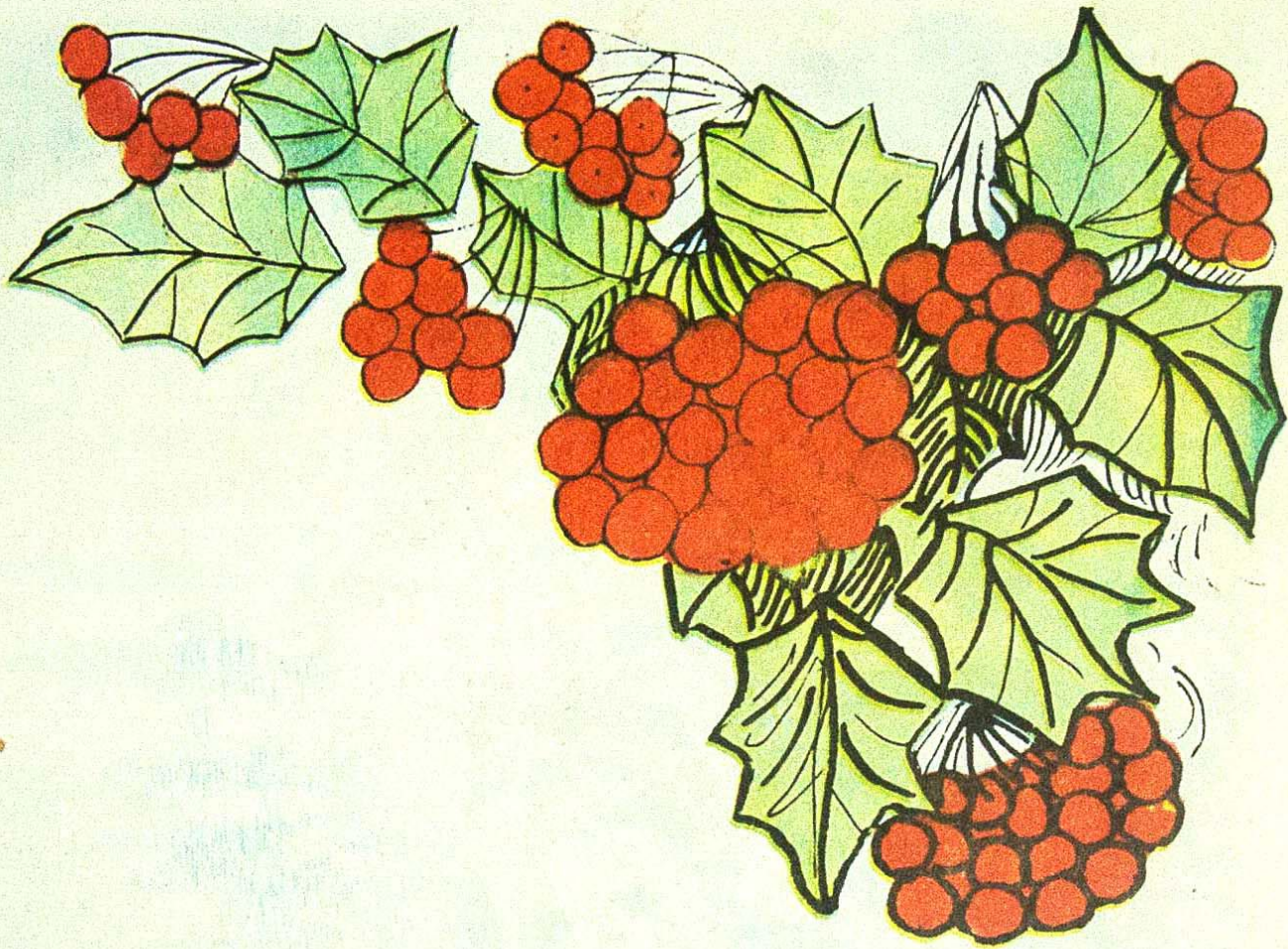
Вірші та казка

МАЛЮНКИ ГАЛИНИ ТУЛЬЧЕВСЬКОЇ

ВИДАВНИЦТВО
ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА»
Київ 1975

ВАСИЛЬ ШВЕЦЬ

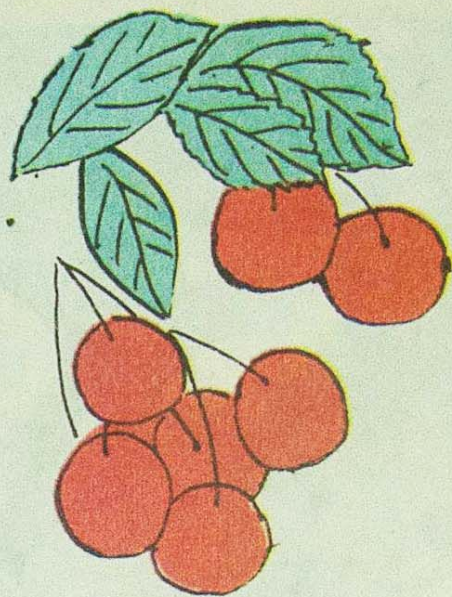
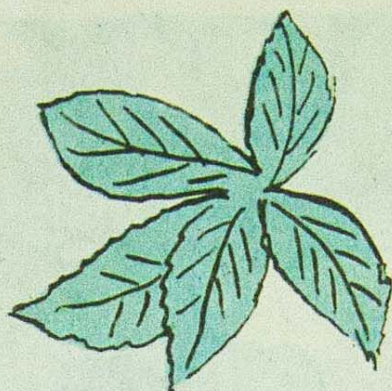
ЖУРАВЛИК

Серед поля голубого
Трактор гуркотів.
Хто ж повів мене до нього?
Журавель повів.

Він з-під нашої калини
Вийшов на обліг
І побрів через долини,
Я за ним побіг.

Тракторист мене з собою
Поруч посадив.
А журавлик борозною
Як сівач, ходив.

ГРИЦЬКО БОЙКО

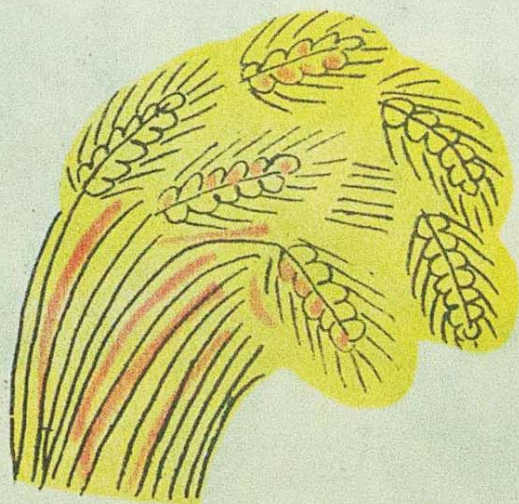
СЕРПЕНЬ

Скільки збіжжя у полі!
З урожаєм сади.
Усього нам доволі
Серпень дав за труди.

ДМИТРО ГОЛОВКО

КОСИМ ЖИТО

Біля ставу, ставу —
Житочко на славу,
Житочко на славу
Косим біля ставу.

ВАСИЛЬ ГРІНЧАК

У ЗЕЛЕНОМУ СТРУЧЕЧКУ

У зеленому стручечку
Малі горошини
Разом спали, виростали
В сонячні години.

Між собою розмовляли
Про зелене поле,
Жили мирно, не сварились
В стручечку ніколи.

Поливав їх теплий дощик
І сонечко гріло,
Гріло, гріло, поки стручок
Зовсім не зсушило.

Тріснув стручок, і розбіглись
Малі горошини
На току, де гуркотіли
Велетні-машини.

Вже зустрітись не гадали
Ніколи в стручечку,
Та зустрілись у білому
Як сніг пиріжечку.

БОРИС ВОВК

М'ЯКУШКА

Мама дала Вові хліба з маслом. Масло Вова злизав, скоринку з'їв, а з м'якушки — раз-раз — і виліпив чоловічка. Кумедного такого — з ручками, ніжками, довгим носом. Побавився-побавився, а там узяв і кинув чоловічка за вікно. Чоловічок упав і вдарився об каміння.

— Ой! — скрикнув він. — Так недовго й калікою стати.

І, шкутильгаючи, побіг із двору.

— Ну, постривай, — гукнув він і погрозив Вові маленьким пальчиком.

Хлопець з дива розкрив рота. Хотів був щось сказати, але тут його покликала мати.

— Піди до крамниці, — сказала вона, — купи хліба.

У крамниці Вова попросив у продавця пухку рум'яну паляницю.

— Не давайте! — почувся раптом тоненький голосок.

— Хто це там? — здивувався Вова.

— Я, М'якушка!

І з-під прилавка вихопився чоловічок, той самий, з м'якушки, якого Вова за вікно кинув.

— Не давайте! — благав М'якушка продавця.

І продавець дізнався, як Вова скривдив М'якушку.

— Іди-но до пекаря, — сказав він, — спитай, чи напік він тобі паляниць.

...Пекар був у білому ковпаку, в білому фартусі, і руки його теж були білі-білі від борошна.

— То це ти кидаєш хліб? — неласкаво зустрів він Вову. — Іди на завод, спитай, чи намололи там борошна тобі на паляницю.

Виходить, і тут уже побував М'якушка!

...До воріт заводу в'їжджали вагони, людей на подвір'ї Вова не побачив. Могутні залізні «руки» самі почали розвантажувати зерно з вагонів. Вова пробіг цехами, але й там, здавалося, нікого не було. З усіх боків дивиліся на нього машини, а втім, у них не було часу довго видивлятися на Вову. Машини не тільки мололи зерно, але й засипали борошно в мішки, які потім сама зашивала «чарівна голка».

— Та чи тут є хто? — гукнув нарешті Вова.

До нього вийшло кілька робітників, інженери, які машинами керували.

— А, це ти! — не дуже прихильно озвалися вони до хлопця, анітрохи не здивувавшись, що побачили його тут. М'якушка й на завод раніше за Вову встиг.

— Ні, — сказали робітники, тобі на паляницю борошна ми не намололи. Іди в поле до колгоспників, як дадуть тобі зерна, ну, тоді нехай — намілемо.

Більше з ним говорити ніхто не схотів.

...Ланом велично плив комбайн, зрізав колоски, зерно зсипав у кузов машини. М'якушка тут-таки, на лану, показував усім понівечену ніжку. Вова мало не заплакав з відчаю: якщо М'якушка тут, значить, бригадир зерна не дасть. Ось зараз візьметься докоряти Вові, як і всюди. Але бригадир не став докоряти.

— Ото добре, — зрадів він, побачивши хлопчика. — Нам якраз помічника треба.

І враз підсадив Вову на комбайн, а в руки вила дав. Хлопчик дивився розгублено, а що робити — не знав. А нагору до нього швидко сунула солома — от-от засипле. Бригадир і сам поруч з Вовою на комбайні став, солому вилами перекидає.

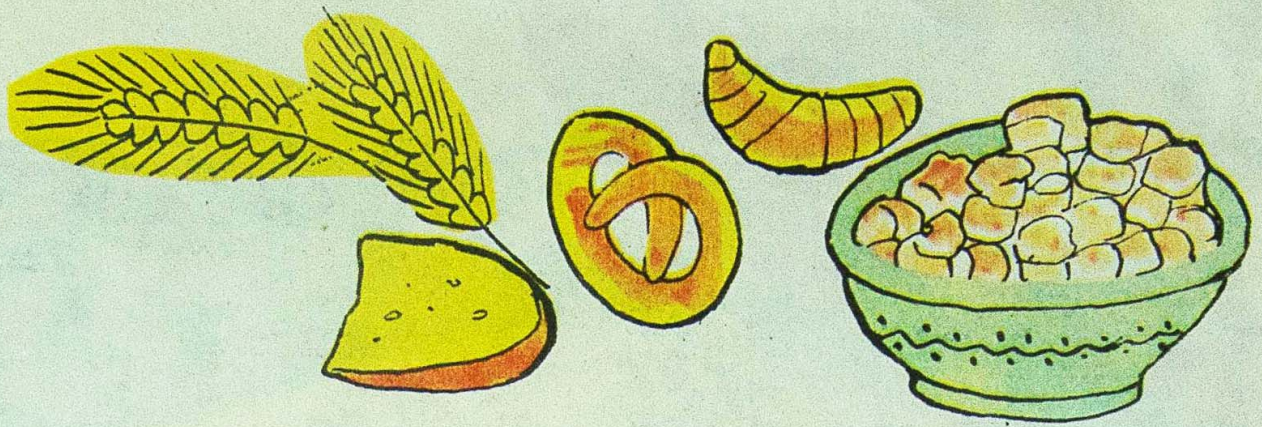
— Отак, — каже Вові, — роби.

Вова й собі за вила, кидає солому. Набереться повно — комбайн викидає копицю. Он їх скільки вже на лану. Та Вові ніколи озирнутися — солома так і засипає. А ще сонце пече, у скронях стукотить, а в очах сама тільки солома, солома, солома. Вова дихає все важче, на ньому вже змокла сорочка, несамовито калатає серце в грудях. Вила здаються щораз важчі, він уже ледве тримає їх, ось-ось випустить...

— Обід! — почув Вова, і комбайн зупинився.

Хлопець поволі зліз із машини і мовчки сів просто на землю. Руки стали такі важкі, немов свинцем налиті. Їсти не хотілося. Та коли бригадир розрізав навпіл круглу житню хлібину, Вова раптом відчув, що страшенно зголоднів. Окраєць був теплий, і слинка в хлопця так і покотилася. Тримаючи в руці хліб, Вова шукав очима М'якушку. Але його ніде не було, зник.

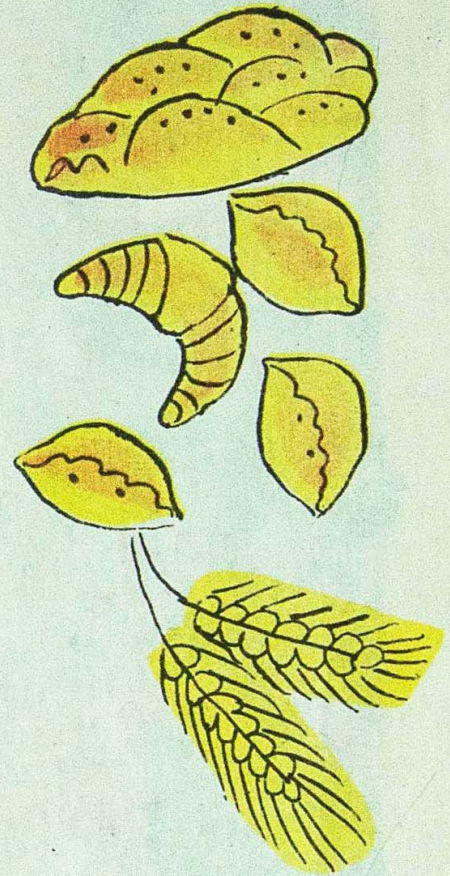

МИХАЙЛО СТЕЛЬМАХ

МЛИН

Я люблю колгоспний млин —
Над ставком шумує він.
Від млина ідуть дроти,
Гонять світло у хати.
А у самому млині
Мельник меле цілі дні.
Він засипле кіш зерном,
І мука тече струмком.
Буде хліб і галушки,
Корж із маком, пампушки,
І пиріг, і пиріжки,
І лемішка в молоці,
І локшина, і млинці,
Будуть свіжі варениці,
І сластьони, й паляниці,
І веселий коровай,
Щоб щасливо жив наш край.

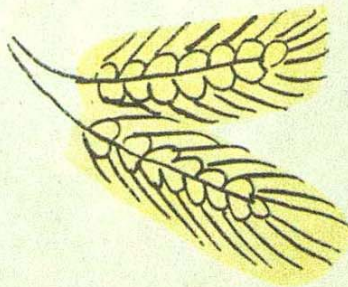

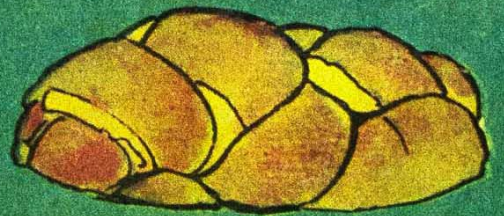
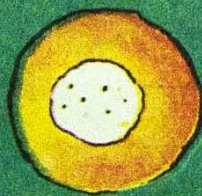
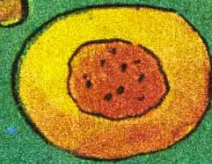
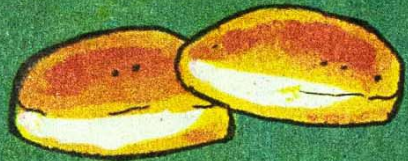
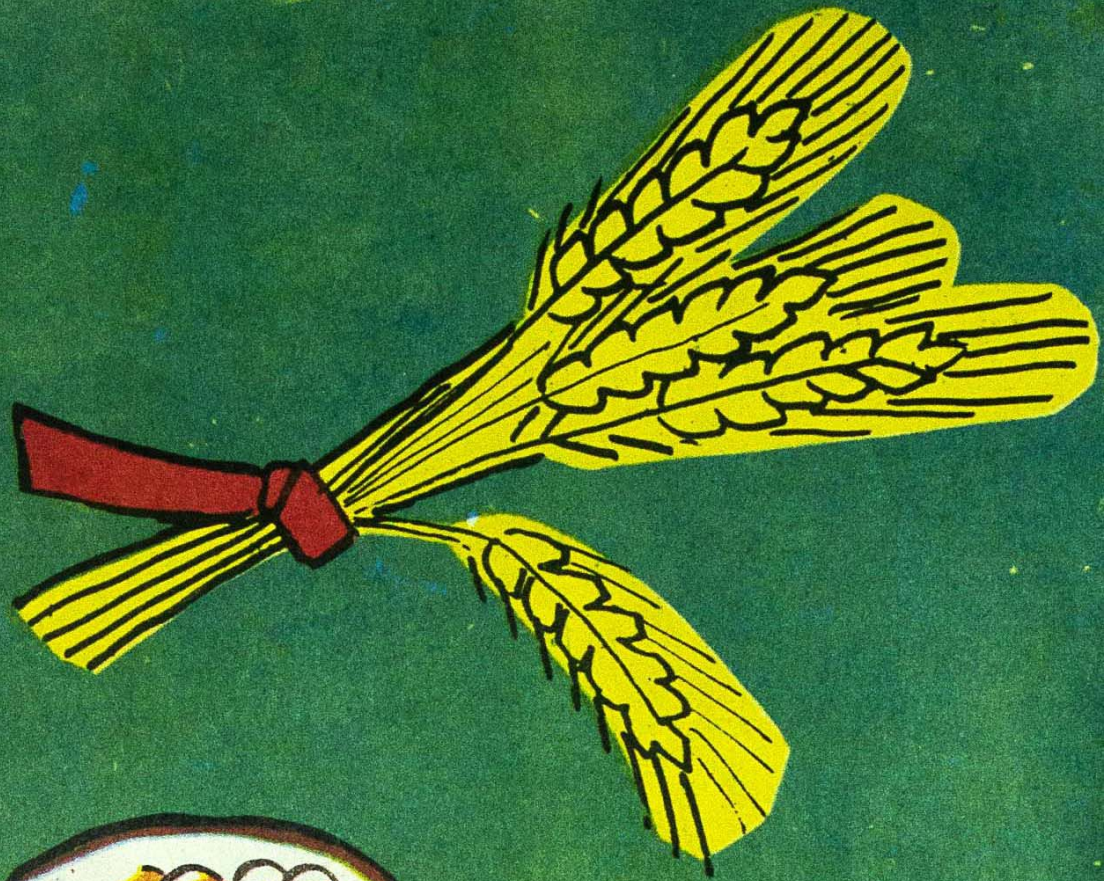
* * *

Попід село весело —
Ми віночок несемо,
Наш віночок красний,
Як місячко ясний,
Не з золота — з яриці,
З озимої пшениці.

ЗМІСТ

<i>В. Швець</i> Журавлик	3
<i>Г. Бойко</i> Серпень	5
<i>Д. Головка</i> Косим жито	5
<i>В. Грінчак</i> У зеленому стручечку	7
<i>Б. Вовк</i> М'якушка. Казка	8
<i>М. Стельмах</i> Млин	13
«Попід село весело...» З народного	15

9 коп.

Колосок в палку. Стихи ованна. (На украинском языке). Для дошкольного возраста

Редактор Л. М. Кулашисьва. Художний редактор В. А. Кавун. Технічний редактор Т. І. Родум. Коректор Н. В. Богачевський. Знак на виробництво 25 XI 1974 р. Підписано до друку 13 III 1975 р. Формат 70×100. Дам. № 4-2505. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,29. Обл.-ваг. арк. 1,1. Тираж 500 000. Ціна з под. Видавництво «Веселка», Київ, Басейна 1/2. Харківська книжкова фабрика «Комуніст» республіканського виробничого об'єднання «Поліграфіст», Держкомвидав УРСР, Харків, Енгельса, 11.

© Видавництво «Веселка» 1975

70801-084
K M306(94)-75 28-75